

KRÓNIKÁK – A TÖRTÉNELEM URA

NAGY ISTEN

– Karl Barth –

„Áldott vagy te, Uram, ősatyánknak, Izráelnek Istene, öröktől fogva mindörökké! Tied, Uram, a méltóság, a hatalom és a tisztelet, a hírnév és a fenség, bizony minden, ami a mennyben és a földön van! Tied, Uram, az ország, magasztos vagy te, mindenség fejedelme!” (1Krón 29,10b.11) – Dávid e szavakkal magasztalja az Urat hálaimájában, amivel mindannyiunkat arra int: Isten nagyvá kell, hogy legyen a mi nyomorúságos emberi életünkben. Miben áll Istennek ez a „nagyvá válása”? Ez valami egészen egyszerű és mégis végtelen, csupán csodaként felfogható dolog. Arról van szó ugyanis, hogy rövid ittlétünk napjaiban, éveiben és évtizedeiben, amikor az életünket mint ajándékot élvezzük, életünk gondjaiban, bajaiban és harcaiban újra meg újra felszólítást kapunk arra, hogy lépésről lépésre engedjük, hogy Isten legyen az Úr.

Miért? Mert ő Isten! Nem valami más okból, nem azért, mert hasznosnak tartjuk, hanem egyszerűen azért, mert Isten az Úr. Engedni, hogy ő maga, Isten legyen az Úr a gondolatainkban, érzelmi életünkben, a lelkiismeretünkben. Istent nagyvá tenni, „lelkemmel az Urat magasztalni” – mindez egyszerűen ezt jelenti: Ő Isten, az Úr, és most így lép be az életembe, és csak annyit tehetek, hogy hagyom, hogy ő mint Úr érvényesüljön életem kis és nagy lépéseiben. Akkor azzá válik bennünk is, ami ő önmagában. Az az Ő kegyelme, hogy számára fontos az, hogy a te Istened és az én Istenem is legyen, és hogy így mi is felmagasztaljuk őt.

„Magasztalja lelkem az Urat...”

(Lk 1,46b)

OLVASSUK KÖZÖSEN A BIBLIÁT! IMÁDKOZZUNK EGYÜTT!

augusztus 23., vasárnap (Bence, Szidónia) • 1Krón 23

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/1ch/23>)

Magyarázat:

„Álljanak ott minden reggel, hogy hálát és dicséretet mondjanak az Úrnak, ugyanígy esténként is...”(30) Nagyon fontos minden nap kezdése és befejezése! Ahogy a lévíták felelősen végezték a szolgálatot az Úr színe előtt, úgy kellene nekünk is odaállni reggel és este hálával és dicsérettel Istenünk elé!

Imádság:

Imádkozzunk, adjunk hálát azért, hogy míg a lévítáknak ott kellett állni az Úr előtt, hogy magasztalják Őt, addig nekünk Krisztus által már nem kötelességünk, hanem boldog lehetőségünk, hogy az Úr elé álljunk minden reggel és este, dicsérve Őt, „mert Isten őriz híven reggel, este, Ő hű lesz, bármit hozzon a jövő.” (628. dicséret 1.v.) Imádkozzunk azokért is, akik nem látják, hogy mennyi mindenért lehetne hálát adni Istennek.

augusztus 24., hétfő (Bertalan, Jonatán) • 1Krón 24

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/1ch/24>)

Magyarázat:

A papok és lévíták beosztásáról olvasunk ebben a fejezetben. Bejárni az Úr házába nagy felelősséggel járt, hiszen maga Isten írta elő a rendtartást. Nekünk is megbízásunk van, mert királyi papság vagyunk (1Pt 2,9), hogy az Ő rendtartását éljük és hirdessük ebben a világban. Imádságainkkal bejárhatunk az Úr színe elé és közbenjárhatunk szeretteinkért, felebarátainkért, sőt ellenségeinkért is!

Imádság:

Imádkozzunk, adjunk hálát azért, hogy míg Áron fiai csak a szigorú szolgálati rend szerint léphettek be a templom szentélyébe, és az Úr házába nem mehetett be akárki, ezzel szemben Jézus Krisztus eljövetele óta minden ember számára megnyíltak a templomok, akik keresik az Úr közelségét. Könyöröggünk azért, hogy templomaink, liturgikus és közösségi tereink, és gyülekezeti közösségeink olyanok legyenek, ahol „jó” lenni, ahová fiatalokat és idősebbeket is egyaránt örömmel hívhatunk.

augusztus 25., kedd (Lajos, Patrícia) • 1Krón 25

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/1ch/25>)

Magyarázat:

„Őket a prófétai ihlettel játszó Ászáf irányította, aki a király felügyelete alá tartozott.”(2) A templomi énekeseket sorsvetéssel választották ki (8). Ez azt jelentette, hogy semmi sincs átengedve az emberi akaratnak, önkénynek, hanem mindenben az Úr dönt. Ászáf prófétai ihlete irányította szolgálatukat. Engedjük át Istennek munkánk, szolgálatunk minden területét, hogy Isten dicsőségére irányíthassuk a mellettünk élők figyelmét!

Imádság:

Imádkozzunk, hogy gyülekezetünk istentiszteleti éneklése és zenei élete valóban Isten dicsőségére szolgáljon, hozzá vigye közelebb a közösséget. Hiszen amikor gyülekezetként hitből, lélekből énekelünk az Úrnak, vagy egy hívő énekes vagy zenei előadóművész „prófétai ihlettel játszik” (1–3.v.), az nemcsak előad és tolmácsol, hanem összeköt bennünket a mennyei világgal, az élő Istennel. Ez már nem csupán technikai tudás és művészet, hanem valami sokkal több: istentisztelet, találkozás Krisztussal, és meggazdagodás az Ő javaival! Ihletett mindaz, ami az Isten színe elé visz, betöltve véges életemet az örökkévalóság múlhatatlan kincseivel.

augusztus 26., szerda (Izsó, Tália) • 1Krón 26

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/1ch/26>)

Magyarázat:

„...Ahijjá volt az Isten háza kincstárának és a szent ajándékok kincstárának a felügyelője.”(20) Isten háza, kincstár, szent ajándék... Többek között felmérhetetlen nagy értékekről olvasunk a mai igeszakaszban, s azok felügyelőjéről. Gondolkodjunk el azon, hogy milyen ajándékokat, kincseket bízott ránk a mi Urunk. Mivel kell nekünk sáfárkodni és elszámolni (Lk 16,10)? Mindannyiunk élete gazdagon megáldott élet, felügyelői vagyunk a ránk bízott ajándékoknak. Imádkozzunk azért, hogy hűséggel kezeljünk mindent, ami ránk bízott!

Imádság:

Imádkozzunk, hogy Urunk ránk bízott lelki és anyagi javainak hűséges sáfárai lehessünk, hiszen életünkben csak az marad meg, amit Istennek odaszentelve tettünk. Életharcaink kincseiből is csak az a maradandó, amit nem önmagunkért harcolva, hiúságból és önzésből cselekedtünk, hanem csakis az, amit Isten dicsőségére, Jézus Krisztus ügyében harcoltunk meg, a hit harcaként (28).

augusztus 27., csütörtök (Gáspár) • 1Krón 27

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/1ch/27>)

Magyarázat:

Hadseregparancsnokok, vezetők, vagyongondozók és tanácsadók állnak előttünk. A választott népnek és a királynak egyaránt szüksége volt szolgálatukra. Ma is minden területen szükség van „...értelmes...”(32) emberekre. Nem könnyű a mai világban megállni értelmesen Isten oldalán, de lehet az értelemre és Krisztus Urunk követésére törekedni!

Imádság:

Imádkozzunk, gyülekezetünk egész közösségéért, különösen is az abban szolgálatot végzőkért, hogy Istennek az ő igéjében kijelentett akaratahoz igazodva végezzék feladataikat, megbízatásukat. Hiszen amint a krónikás számára Isten teljes népe fontos, annak mind a tizenkét törzse – ezért is sorol fel tizenkét vezetőt (16-22), – így kell tekintenünk Isten népére ma is, vagyis reménységgel a teljes népre; – azokra is, akiket testi szemeink nem láthatnak, de Isten szeme lát. Mert mi mindenkire reménységgel tekintünk.

augusztus 28., péntek (Ágoston) • 1Krón 28

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/1ch/28>)

Magyarázat:

„Tartsátok meg és kutassátok Isteneteknek, az Úrnak minden parancsolatát, hogy birtokotokban maradjon ez a jó föld, és örökségül hagyhassátok utódaitokra örökre!”(8) Dávid a néphez és Salamonhoz beszél. Ami be fog következni, attól függ, hogy megtartják és kutatják Isten parancsolatait. Ma is minden attól függ, hogy kutadjuk-e, akarjuk-e megtartani Isten parancsait, hogy szeretnénk-e járni Krisztus Urunk nyomdokaiban?

Imádság:

Imádkozzunk, hogy igénk szerint mi is eljussunk annak belátására, hogy nem elég betű szerint megtartanunk Isten utasításait; hanem a tett mögötti gondolat és szándék is tiszta kell legyen! Mert Isten minden szívet megvizsgál, és minden szándékot és indulatot megismer – figyelmezteti Dávid a fiát, Salamont. (9.v.) Isten tudja, kik vagyunk mi valójában, hogy kutadjuk-e, akarjuk-e megtartani Isten akaratát. Adjunk hálát Istennek, hogy rádöbbenhettünk, hogy kegyelmére szorulunk; ugyanakkor csodákat élünk meg, ha Ő kézbe veszi az életünket.

augusztus 29., szombat (Beatrix, Erna) • 1Krón 29,1–9

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/1ch/29>)

2026. augusztus 23. – szeptember 5.

BUDAPEST-KÁLVIN TÉRI
REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG

Magyarázat:

A templomépítési adományokban maga a király, Dávid jár elől: „...az én Istenem háza iránti szeretetből a saját aranyamat és ezüstömet is odaadom Istenem házára...” (3) Mindez az áldozatkészség példaképe! Ma is így kellene lelkipásztoroknak, gondnokoknak, presbitereknek, minden vezető embernek elől járni! Templomépítés vagy -javítás, szeretetszolgálat, minden, ami Isten ügyét szolgálja, legyen áldozatkészségünk célja, hogy ne a magunk önző vágyait, hanem Isten szeretetteljes terveit valósítsuk meg! „Ki akar még önként, bőkezűen adakozni ma az Úrnak?” (5)

Imádság:

Imádkozunk, hogy megváltott életünk, szívünk mindig szabad legyen a jóra, az önzetlen támogatásra, és amit adunk, azt az Úrnak adjuk (1. és 5.v.). Ez azt jelenti, hogy az Ő dicsőségére adjuk, nem a magunkéra (Mt 6,1-4). Ugyanakkor, amit az Úrnak adunk, az Úr ügyének, az Úr templomának – azt mindig embereknek adjuk, hiszen az Úr Istennek egyetlen ügye van, hogy megváltsa, megszabadítsa az embert. Adjunk hálát Istennek, ha egyre több olyan ember él körülöttünk, akik féltő szeretetet éreznek az Úr házának ügye iránt (3.v.) – akárcsak Jézus (Jn 2,17) –, s ezért önként, örömmel adakoznak, mert élő hitük van. Bizony, ez Egyházunk hitét, és szolgálatunk Szentlelkes valóságát tükrözi.

augusztus 30., vasárnap (Rózsa) • 1Krn 29,10–30

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/1ch/29>)

Magyarázat:

„Dávid... Negyven évig uralkodott Izráelben... És meghalt késő vénségében, betelve az élettel, gazdagsággal és dicsőséggel.” (26–28) Ki volt ő? Karizmatikus államférfi, államalapító, bátor, határozott, megfontolt, ugyanakkor emberileg gyengéd és olykor gyenge. A Zsoltárok könyvének sok éneke tanúskodik elkötelezett vallásosságáról, mély hitéről, a templomépítés lehetősége mégsem neki adatik meg. Nomen est omen. Az volt, amit a neve jelent: a szeretett, Istennek és népének kedveltje, uralkodó.

Imádság:

Imádkozunk, hogy egyszer majd mi is így, az élettel betelve mehessünk el e világból az örökkévaló Istenhez. Betelt az élettel az, aki engedelmesen elvégezte mindazt, amit az Úr rá bízott, és tévesztéseire, vétkeire kegyelmet nyert. Betelt az élettel az, aki elégedett szívvel és hálával tekint vissza földi életére, miközben elmondja, nagyon szép volt, jó volt, nem csinálnám másként, legfeljebb jobban, mert az Úr útján jártam. Ugyanakkor a búcsú perceiben már az életosztón ellenére sem kapaszkodik görcsösen az itteni létbe, mert érzi, „elég volt itt”, ezért örömmel vágyik elköltözni és Krisztussal lenni, mert az sokkal inkább jobb mindennél (Fil 1,23).

augusztus 31., hétfő (Erika, Bella) • 2Krn 1,1–13

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/2ch/1>)

Magyarázat:

„Kérj valamit, én megadom neked!” (7) Milyen páratlan lehetőség ez Salamonnak, és mekkora kísértés is egyben. Salamonnak helyén van a szíve. Tudja, mi a legfontosabb, mi az, amire Isten kiválasztotta őt, erre vonatkozik a kérése, nem fecséreli el azt. „Adj azért nekem bölcsességet és értelmet, hogy tudjam ennek a népnek az ügyeit intézni.” (10) Minden egyéb pedig ráadásaként megadatik neki páratlan bőséggel.

Imádság:

Imádkozunk, hogy Isten Lelke által mi is felismerjük, hogy csak az Ő kegyelme által tudjuk jól végezni hivatásunkat, Tőle való megbízatásunkat, feladatainkat. Igénk szerint Salamon is tudta – az ezer véres áldozatban ezt nyilvánította ki –, hogy csakis az Úr kegyelméből boldogulhat (2-6), vagyis ha az Úr vele van. Ezt Salamon szavakkal is megvallotta: miszerint az Úr kegyelméből lett királlyá, s hogy ő maga alkalmatlannak érzi magát a nép kormányzására. Ezért bölcsességet kért az Úrtól. Kérjük Istent, hogy ezzel a önkritikus látással és bölcsességgel minket is ajándékozzon meg.

szeptember 1., kedd (Egon) • 2Krón 1,14–17

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/2ch/1>)

Magyarázat:

„Ezernégyszáz harci kocsija és tizenkétezer lova lett... A király elérte, hogy annyi lett Jeruzsálemben az ezüst és az arany, mint a kő, és annyi lett a cédrus, mint amennyi vadfügefa van az alföldön.” (14–15) Isten megtartja ígéreteit. Azok nemcsak a lélek belső világában teljeseznek be, hanem az elhíváshoz, a küldetéshez, az életfeladathoz hozzárendeli az eszközöket, a külső feltételeket, a lehetőséget. Mindnyájunknak egyetlen dolgunk marad: élni és nem visszaélni a nekünk adatott hatalmas ajándékkal.

Imádság:

Imádkozzunk hálát adva azért, hogy Isten ígéreteinek várakozáson felüli beteljesedésében a ő mérhetetlen kegyelme, emberszeretete mutatkozik meg – már ebben az ószövetségi történetben is. Salamon, az emberi hatalom birtokosa ráadásként kaphatja meg a földi dicsőséget, ha él benne a hitből fakadó engedelmesség és a szolgálat szándéka. (10.v.) Kérjük Isten segítségét az elbizakodottság és gőgössé válás ellen, mert az ilyen nagy ajándékok, mint Salamoné is, csak nagyobb hit mellett maradnak meg áldásnak, különben átokká és ítéletté válnak. (14–17.v.)

szeptember 2., szerda (Rebeka, Dorina) • 2Krón 1,18–2,9

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/2ch/1> és <https://szentiras.hu/biblia/ruf/2ch/2>)

Magyarázat:

„Küldj azért hozzám egy olyan embert, aki ért az arany, az ezüst, a réz és a vas megmunkálásához, a piros bíborhoz, a karmazsinhoz és a kék bíborhoz, és el tudja készíteni a véseteket...” (6) Segítséget kérni, illetve elfogadni nem mindig könnyű, Salomonnak ez mégsem esik nehezére. Tudja, mi a cél – „templomot akarok építeni az én Istenem, az Úr nevének a tiszteletére” (3). Tisztában van nemcsak gazdagságával és lehetőségeivel, hanem azzal is, ami hiányzik, és tudja, kihez fordulhat segítségért.

Imádság:

Imádkozzunk, – és először mindig ezzel a szívbeli mozdulattal kezdjük el építeni az Úr házáat, az „imádság házáat”, mert a templomnak méltó épületnek kell lenni az Úr nagyságához (8.v.), ahol Isten népe különösképpen megtapasztalhatja az Ő jelenlétét. Hiszen Isten jelenléte több, mint egy emberi kéz által emelt épület, mert Őt az egek egei sem fogadhatják be. (4-5.v.) Könyöröggünk az Úrhoz, hogy lehessen számunkra ma is a templom épülete az a szent hely, ahol az ember megváltás, Isten segítése, kegyelme után kiálthat, ahol rendezhetjük életünket Istennel, ahol ténylegesen átélhetjük a magunk nyomorúságát és Isten hatalmát (5.v.), s ahol Jézus Krisztus megváltó szeretete újból és újból felragyoghat előttünk az Ő Igéje és Lelke által. Ezért kell a templom, a gyülekezet, az egyház, és a szolgálat.

szeptember 3., csütörtök (Hilda) • 2Krón 2,10–17

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/2ch/2>)

Magyarázat:

„Küldök egy hozzáértő és értelmes mestert, Hírámot, egy Dánból származó asszony fiát, akinek tíruszi az apja.” (12–13) Isten gondviselése abban is megmutatkozik, ahogyan egy látszólagos részletkérdés is a megoldást szolgálja: olyan embert küld segítségül idegen földről, aki anyai ágon a választott nép tagja, így a legszentebb tárgyakon végzett munkája nem kelt megbotránkozást.

Imádság:

Imádkozzunk, hogy Hírámhoz hasonlóan mi is megtaláljuk, felismerjük életünknek azt a szűkebb területét, amit Isten földi utunkon ránk bízott, ahol a lehető legnagyobb hozzáértést, „szakértelmet” kell elsajátítanunk, hogy ott és abban szolgáljuk Urunkat. Ez a mi területünk. Kérjük az Urat, mutassa meg, hol van a mi területünk, ahol szent szorgalommal igyekezhetünk

ÉLETÜNK

EGYHÁZKÖZSÉGI HÍRLEVÉL

2026. augusztus 23. – szeptember 5.

BUDAPEST-KÁLVIN TÉRI
REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG

pontosan és szépen elmélyülni, és átadva az Úrnak életünket, egyre jobbá lenni, neki tetszően kibontakozni.

szeptember 4., péntek (Rozália) • 2Krón 3

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/2ch/3>)

Magyarázat:

„Azután elkezdte építeni Salamon az Úr házát Jeruzsálemben, a Mórijjá-hegyen...” (1) Arra a helyre, ahol Ábrahám áldozata történt, arra, ahol az Úr angyala megjelent Dávidnak a dögvész megszűnésének jeleként. Nem mindegy hová és nem mindegy, hogyan. Ezért a beosztás, a méretek, a külsőségek részletezése. Még akkor is, ha a külsőség csak eszköz és nem cél. A fő kérdés az, hogy az egész Kire mutat.

Imádság:

Imádkozzunk, hogy a templomépítés bemutatásában felismerjük a szentíró valódi szándékát: nem a templom nagy itt, hanem az Isten! A helyszín minden szeglete a helyettes elégtételről beszél, a másokért vállalt áldozat értelméről. Itt, ezen a hegyen épülhetett fel a jeruzsálemi templom, – későbbi neve Templomhegy, amelyet egyébként Sion hegyének neveznek. A templom épülete Jézus Krisztusra mutat, aki által Isten megváltó kegyelme mindenre kiterjedően gondoskodott rólunk: testünkéről, lelkünkéről, életünkben, halálunkban... Áldjuk ezért Őt, az irgalmas és mindenható Atyát!

szeptember 5., szombat (Viktor, Lőrinc) • 2Krón 4

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/2ch/4>)

Magyarázat:

Egészen aprólékos részletességgel tudósít a krónikás a templom felszereléséről, berendezési tárgyairól, díszítésekről, azok mérhetetlen gazdagságáról, amely talán pazarlónak is tűnik. De nem akkor, ha arra tekintünk, amit mindez kifejez: az Úr kultuszának királyi voltát, a tisztelet nagyságát.

Imádság:

Imádkozzunk, hogy felismerjük Isten kegyelmének előképét a templom felszerelésének részletes leírásában, ami jól szemlélteti az ember valódi helyzetét: tisztulásra van szükségünk, mert életünk megmaradása csak mások feláldozásával lehetséges. Az egész istentiszteleti áldozati kultusz ennek kifejezése. A templom összes áldozati felszerelése erre utal, – azért, hogy mi élhessünk, azért mások keményen megfizetnek, sokszor az életükkel. Isten Igéje azonban a templomi áldozati kultusszal, mint előképpel is az evangéliumot hirdeti, miszerint Isten, Jézus Krisztusban, mint egyetlen tökéletes áldozatban újjáteremtí majd ezt a világot. Hit által, mi már ennek a világnak részesei vagyunk az Úrban.

ÉLETÜNK ESEMÉNYEI

A nyári kétnyelvű istentiszteletek szerdai sorozata véget ért.

A gyülekezetünkben szokásos hétközi alkalmakat szeptember második és harmadik hetével indítjuk, részletek a következő hírlevélben.

Szeretettel várjuk 2026. augusztus 30-án vasárnap délelőtt 10 órákor, az úrvacsorás istentiszteletre.

DÁTUM	IDŐPONT	PROGRAM
	óra	
	óra	

Várjuk szeretettel alkalmainkra!

ÉLETÜNK

EGYHÁZKÖZSÉGI HÍRLEVÉL

2026. augusztus 23. – szeptember 5.

BUDAPEST-KÁLVIN TÉRI
REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG

KAPCSOLAT

LELKÉSZI HIVATAL

Kedd: 9–12 óra
Csütörtök: 14–17 óra

Tel.: 06-30-632-0789

ELÉRHETŐSÉGEK

budapest-kalvin.ter@reformatus.hu

kalvinteriref.hu

ADOMÁNYOK

Mivel egyházközségünk kiadásai havi rendszerességgel kerülnek kifizetésre, kérjük testvéreinket, hogy egyházfenntartói járulékaikat is havi rendszerességgel juttassák el nekünk. Javasoljuk, hogy rendelkezzenek rendszeres havi banki átutalásról. Közleménybe írják be nevüket, és hogy „egyházfenntartói járulék”.

SZÁMLASZÁM

11707024-20107972 (OTP Bank)
IBAN: HU21 1170 7024 2010 7972 0000 0000
BIC (SWIFT) KÓD: OTPVHUHB

„Tudjuk pedig, hogy aki bőven vet, bőven is arat...” (2Kor 9,6)